



תת"ע 9730/10/18 - פארס בכר נגד מדינת ישראל, שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 9730-10-18 מדינת ישראל נ' פארס בכר
תיק חיצוני: 95500152525

מספר בקשה: 2

בפני מבקש	כבוד השופטת עידית פלד
נגד משיבה	פארס בכר
	ע"י ב"כ עו"ד פוקרא באסם
	מדינת ישראל
	שלוחת תביעות תעבורה חדרה

החלטה

בפני בקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 23.6.19.

כנגד המבקש הוגש ביום 19.10.18 כתב אישום המייחס לו עבירה של נסיעה בכביש במקום בו קיים כביש (כולל נהיגה על שול) בניגוד לתקנה 33(א) לתקנות התעבורה, עבירה מיום 29.4.18.

ישיבת הקראה נקבעה ליום 16.1.19, ולבקשת ב"כ המבקש נדחה הדיון ליום 23.6.19, אך המבקש או בא כוחו לא התייצבו לדיון, והמבקש נשפט בהיעדרו, ונדון לקנס כספי.

בבקשה מיום 25.7.19 טען ב"כ המבקש, כי בשל טעות אנוש נרשם ביומנו כי הדיון קבוע ליום 23.7.19; וכי למבקש סיכויים מעל טובים לביטול האישום נגדו בנסיבות בהן מי שנהגה ברכב במועד הרלבנטי היא אשתו, אשר תצהירה צורף לבקשה.

המשיבה התנגדה לבקשה וטענה, כי טעות משרדית אינה עילה לביטול פסק דין.

לאחר שבחנתי את טענות הצדדים ושקלתי את מכלול הנסיבות, אינני מוצאת מקום לקבל את הבקשה.

דין

על פי סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי, בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש "אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין".

עמוד 1



באשר לעילת הביטול שעניינה סיבה מוצדקת לאי התייצבות

"הפסיקה הנוהגת מלמדת כי על מנת לקבל בקשה לביטול פסק דין משום "סיבה מוצדקת" על המבקש לעבור משוכה גבוהה מאוד. כך, למשל, טענות כגון: אי התייצבות לדיון משום שכחה של מועד הדיון; אי קבלת הזימון לדיון עקב שיבושים בחלוקת הדואר או קיומן של תיבות דואר פרוצות; ונוכח מצבו הרפואי של ב"כ המבקש, מבלי שהתבקשה דחייה של הדיון מראש - לא נמצאו כסיבות מוצדקות לביטול פסק הדין שניתן בהעדרו של הנאשם." רע"פ 1911/18 עמיד גיש נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 27.05.2018).

בענייננו, אין מחלוקת כי המבקש קיבל הזמנה לדיון; אלא שנטען כי ב"כ המבקש טעה ברישום מועד הדיון ביומן.

נפסק, כי טענה בדבר טעות ברישום מועד הדיון ביומן איננה מהווה נסיבה מוצדקת לאי התייצבות (רע"פ 1446/14 אסדי ריאה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.03.2014)); וגם אם המחדל של אי ההופעה נעוץ בסנגור, הרי אין בכך כדי להצדיק באופן אוטומטי ביטול פסק הדין, ויש לראות את מחדל הסנגור כמחדלו של הנאשם עצמו, אשר אף הוא לא התייצב לדיון. וראו רע"פ 3490/09 אברהם גל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 04.05.2009); וע"פ 5377/03 וג'די ג'מאל נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.06.2003). וראו גם עפ"ת (מחוזי חי') 13950-04-18 אמל סגיר נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.05.2018), כב' השופט ערן קוטון: "הלכה פסוקה היא כי תקלה משרדית ואף טעות בתום לב, אינן יכולות להצדיק היעדרות מדיון משפטי בעבירות כמו העבירה בגינה הואשם המערער."

בנסיבות אלה המבקש לא הציג עילה טובה לאי-התייצבותו, וודאי לא בסיבה מספקת המצדיקה את ביטול פסק הדין.

באשר לעילת הביטול שעניינה חשש לעיוות דין

בפסיקה נקבע, כי אי העתרות לבקשה להסבת קנס על שם אחר אינה מבססת חשש לעיוות דין. ראו לעניין זה רע"פ 7709/13 שמעון סאסי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.11.2013) (סעיף 9 סיפא להחלטה); וכן עפ"ת (מחוזי נצ') 42642-12-17 שאול שלום נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 01.04.2018); עפ"ת (מחוזי מרכז) 55653-12-14 גיל שפירא נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 03.02.2015); עפ"ת (מחוזי חי') 51857-11-18 אחמד חמדאן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 03.12.2018); ועפ"ת (מחוזי חי') 32572-02-19 ליאור עבדי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 01.03.2019).

יתרה מכך, התצהיר של רעיית המבקש אשר ממנו עולה, לכאורה, כי היא ביצעה את העבירה, הינו תצהיר סתמי, ואין בתוכנו כדי להעיד באלו נסיבות בוצעה העבירה, וכיצד זכור למצהירה מה היו מעשיה ביום 29.4.18 כשנה טרם הגשת התצהיר. (רע"פ 8626/14 מוחמד סמארה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.02.2015). וראו גם עפ"ת (מחוזי חיפה) 3689-06-19 שנייר נ' מדינת ישראל, 20.6.19, כב' השופט בולוס: "טענתו של המערער כי אחר נהג ברכב, נטענה באופן כללי, אמנם גובתה בתצהיר אך תצהיר זה כללי וחסר פרטים מהותיים (רע"פ 8427/17, פסקה 37)."

וכן עפת (מחוזי חיפה) 28783-04-19 אלעאל נ' מדינת ישראל (5.5.19).

לפיכך, אין בטענת המבקש, כי רעייתו נהגה ברכב, כדי לבסס עילה של חשש ממשי לעיוות דין.

לאור כל האמור לעיל, הבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר נדחית.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ד' אב תשע"ט, 05 אוגוסט 2019, בהעדר
הצדדים.